

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК

НОВИЙ ШЛЯХ

THE NEW PATHWAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN HEBDOMADAIRE UKRAINIEN

Kish Praises Skrypuch's "Making Bombs For Hitler" page 7

UNF Маланка 2012 стор. 9

Хроніка, коментарі, різне Віри Ке стор. 10-11

Четвер, 2 лютого 2012, Рік 82, Число 4 • Thursday, February 2, 2012 Volume 82, Number 4

Opposition Calls for PACE Resolution

(Interfax-Ukraine) - The Dictatorship Resistance Committee has urged President of Ukraine Viktor Yanukovich to immediately abide by the resolution of the Parliamentary Assembly of the Council of Europe on "The Functioning of Democratic Institutions in Ukraine."

A relevant statement was posted on the Web site of the Batkivschyna Party on January 30.

In addition, the opposition parties demanded that the authorities stop the prosecution of political opponents, and immediately release Ukraine's former Prime Minister Yulia Tymoshenko and former Interior Minister Yuriy Lutsenko, and all other political prisoners.

According to the statement, the authorities should realize that the international community would not recognize the 2012 Parliamentary Elections as legitimate unless Tymoshenko and Lutsenko are allowed to participate in it.

"The Dictatorship Resistance Committee has addressed the EU countries, the EU leadership and the Council of Europe, not to apply sanc-

tions against Ukraine, but to introduce personal sanctions against Yanukovich, key political and economic figures from his entourage, the leadership of the Presidential Administration, the Cabinet of Ministers, the Regions Party, judges and other law enforcement officers who carry out political orders... to prosecute opposition politicians," the statement reads.

The members of the Dictatorship Resistance Committee said they were speaking about bans on entry to the EU, the freezing of bank accounts, and the arrest of real estate and other assets.

As reported, after the arrest of Batkivschyna Party Leader Yulia Tymoshenko, representatives of opposition parties set up the Dictatorship Resistance Committee. It comprises the Batkivschyna Party, the Civil Position Party, For Ukraine Party, the Our Ukraine Party, the People's Self-Defence Party, the Popular Rukh of Ukraine Party, the Reforms and Order Party, the Party of Fatherland Defenders, the Svoboda All-Ukrainian Union, the Ukrainian Social Democratic Party, and the Front for Change.

8 Foreign Doctors Ready to Examine Tymoshenko

(Express) The Prosecutor General's Office of Ukraine (PGO-GPU) submitted a list of foreign doctors willing to examine former Prime Minister Yulia Tymoshenko, stated by the State Prosecution's media communications department.

On January 30, Prosecutor General Viktor Pshonka met with the Foreign Ministry, Ministry of Health and State Tax Service of Ukraine to promote the embassies of Germany and Canada, and the International Committee of the Red

Cross, to have foreign specialists included in a medical commission for the health examination of Tymoshenko.

Then, the Ministry of Foreign Affairs delivered the Prosecutor General's Office proposal to the commission, including on the list medical experts from: Germany - 2, Canada - 3, and from the International Committee of the Red Cross - 3. Now the Prosecution and Ministry must work together to coordinate to the nearest date for Tymoshenko's medical examination. (English Translation from Ukrainian)

Yulia Tymoshenko

День Героїв Крут в Україні

Учасники вшанування пам'яті загиблих під Крутами, Харків, 29 січня 2012 року

В Україні День Героїв Крут 29 січня пройшов із сутичками в різних містах і з десятками затриманих у Києві.

Смолоскипна хода учасників ВО "Свобода" в різних регіонах України ознаменувалася сутичками з невідомими молодими людьми.

У Києві близько 500 учасників акції пройшли ходою зі смолоскипами від Майдану Незалежності до станції метро "Арсенальна". Учасники ходи тримали прапори ВО "Свобода" і національні прапори, а також банери з написами: "Слава Героям Крут", "Київ – націоналістичне місто".

Співробітники міліції затримали 27 молодих людей, які намагалися спровокувати бійку з учасниками ходи.

Як повідомили у відділі зв'язків з громадськістю ГУ МВС України в Києві, це молоді люди від 15 до 25 років, які мали при собі холодну зброю та ланцюги і вигукували "Фашизм не пройде".

У Донецьку ході, приуроченій пам'яті Героїв Крут, перешкождали кілька невідомих чоловіків. Вони викрикували: "Донбас – єросійський край", "Бандерівцям і фашистам – смерть!" і з погрозами заважали працювати фотожурналістам, повідомляє агенція УНІАН.

Міліція відтіснила нападників, одного з них затримала, тим самим дозволила учасникам маршу продовжити ходу.

Своєю чергою голова Донецької

обласної організації ВО "Свобода" Володимир Гупало назвав це провокацією і підкреслив, що "Свобода" нікого не уповноважувала проводити ходу в Донецьку.

Про напад міліції на учасників урочистої ходи у Ніжині повідомила прес-служба ВО "Свобода". За інформацією прес-служби, під час проходження півтисячної колони біля центрального ринку декілька десятків бійців спецпідрозділу "Беркут" влаштували напад на учасників ходи.

Президент України Віктор Янукович у зверненні з нагоди вшанування загиблих у бою під Крутами студентів назвав 29 січня героїчною і водночас трагічною датою в історії України.

У Луцьку біля пам'ятного знаку Героїв Крут відбувся мітинг-реквієм за участю високопосадовців, депутатів, представників політичних партій, громадських організацій та жителів міста.

Активісти Херсонського Комітету опору диктатурі вшанували пам'ять Героїв Крут, повідомили у прес-службі Херсонської обласної організації ВО "Батьківщина".

У Луганській обласній науковій бібліотеці до дня пам'яті Героїв Крут відкрилася книжково-ілюстративна виставка "Червоні сніг на полі, де пролили кров герої".

Продовження на стор. 2

Новий Шлях

The New Pathway Publishers, Limited
145 Evans Ave., Suite 210,
Toronto, Ont., M8Z 5X8 Canada

Publications mail agreement No. 40005756

8 іноземних лікарів для Тимошенко

Генпрокуратурі передали списки іноземних лікарів, готових лікувати экс-прем'єра Юлію Тимошенко.

Про це повідомляє відділ зв'язків із засобами масової інформації ГПУ.

30 січня генпрокурор Віктор Пшонка провів нараду з керівництвом МЗС, МОЗ та ДПС України щодо сприяння посольствам ФРН і Канади та Міжнародного Комітету Червоного Хреста у включенні запропонованих

фахівців до складу медичної комісії для обстеження Тимошенко.

Міністерство закордонних справ передало Генпрокуратурі пропозиції до складу комісії: від Німеччини – 2, від Канади – 3, від Міжнародного Комітету Червоного Хреста – 3 фахівці.

Наразі триває спільна робота щодо узгодження найближчої дати медичного обстеження Тимошенко.

Україномовну школу не закрили

Ворошиловський районний суд Донецька визнав протиправним і скасував рішення Донецької міськради про ліквідацію україномовної школи №111.

Відповідне рішення суд прийняв 30 січня за позовом Інни Круглової – представника батьків та вчителів школи.

Крім цього, позивачці відшкодовано 3,4 гривень державного мита.

Як відомо, Міністерство освіти, науки, молоді та спорту перед

початком нового навчального року заявило, що в Україні з 2010 року до серпня 2011 року було закрито 315 шкіл: впродовж 2010 року – 115 шкіл і у 2011 році – 200.

На Донеччині 2011 року планувалося закрити 26 загальноосвітніх шкіл. У зв'язку з цим у регіоні відбулися акції протесту батьків учнів.

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту заявило, що школи в Україні закривають через погану демографію.

Бориса Олійника висунули на Нобелівську премію

Національна Академія Наук України висунула письменника Бориса Олійника на здобуття Нобелівської премії 2012 року.

Відповідне подання за підписом Бориса Патона було надіслано Шведській академії, яка опікується Нобелівською премією в галузі літератури.

У жовтні 2011 року під час ювілейного вечора, присвяченого 100-річчю творчої діяльності класика сербської літератури,

Нобелівського лауреата Іво Андрича, було виголошено пропозицію щодо висунення на здобуття Нобелівської премії в галузі літератури у 2012 році дійсного члена Національної Академії Наук України Бориса Олійника.

На цьому зібранні зорганізувалася ініціативна група з числа представників творчої і наукової інтелігенції, яка провела у листопаді-грудні 2011 року публічне обговорення цієї пропозиції.

День Героїв Крут...

Закінчення зі стор. 1

У Тернополі близько 100 людей, взявшись за руки, утворили літери, з яких можна було прочитати слово "Крути". За словами учасників заходу, вони вирішили нагадати, що молодь пам'ятає про подвиг студентів, які загинули за Батьківщину.

Увечері 29 січня у Львові відбувся смолоскипний марш пам'яті Героїв Крут. Понад тисячу людей пройшли

ходою з площі Ринок до площі перед пам'ятником Степанові Бандері.

1918 року на залізничній станції під селом Крути відбувся бій між 4-тисячною більшовицькою армією та 300 київськими студентами, які стали на захист Української Народної Республіки.

Пізніше останки загиблих перепоховали на Аскольдовій могилі в Києві. День пам'яті Героїв Крут відзначають в Україні 29 січня.

Вимоги журналістів у справі Гонгадзе

Журналісти вимагають від Генпрокуратури визначитися зі статусом Володимира Литвина у справі про вбивство журналіста Георгія Гонгадзе.

Відповідні вимоги містяться в заяві руху "СТОП цензурі" та Української асоціації медіа за підтримки міжнародної правозахисної організації "Репортери без кордонів".

Зокрема, від Генпрокуратури журналісти вимагають визначитися процесуально шляхом винесення постанови про порушення кримінальної справи стосовно Литвина, Фере, Деркача і т. д. у плані причетності до злочину, про що йде мова у свідченнях Олексія Пукача.

Заявники звертають увагу на те, що проти зазначених осіб, а також

Свєгена Марчука та Олександра Мороза є така ж сукупність доказів, як і проти Юрія Кравченка та Леоніда Кучми, а саме – свідчення Пукача і записи Миколи Мельниченка.

У той же час немає ні постанови про відмову в порушенні кримінальної справи, ні постанови про порушення кримінальної справи.

Крім цього, журналісти вимагають від Печерського суду Києва переглянути режим слухання справи Пукача, з тим, щоб у закритому режимі суд вивчав лише ті матеріали, які мають гриф "таємно".

Крім того, від СБУ журналісти вимагають повідомити, чи оголошений Мельниченко у міжнародний розшук, і пояснити, чому він вільно і безперешкодно пересувається по Європі.

В Україну прийшли великі морози

За період сильних морозів в Україні померло 18 людей, із них 12 – виявили на вулиці.

Про це повідомило 30 січня Міністерство надзвичайних ситуацій з посиланням на Міністерство охорони здоров'я.

При цьому протягом 27-29 січня до лікувальних закладів України зі скаргами на переохолодження чи обмороження звернулися 473 людини. Із них 404 були госпіталізовані.

МНС зазначає, що станом на ранок 30 січня в Україні працювали вже 1500 пунктів обігріву.

За попередню добу до таких закладів звернулися понад 7 тисяч

людей. Найбільше по тепло та гарячу їжу заходили громадяни у Чернігівській області (1009 осіб), Харківській (815), Донецькій (806).

Протягом трьох діб загальна кількість людей, що відвідали пункти обігріву, – понад 17 тисяч. Найбільше у Харківській, Дніпропетровській, Запорізькій, Чернігівській областях.

МНС зазначає, що намети з теплогенераторами, гарячим чаєм та продуктами харчування почали функціонувати в місцях масового перебування людей з 27 січня на період сильних морозів.

Пункти обігріву працюють цілодобово.

У Дніпропетровську тепер є вулиця Брежнєва

У Дніпропетровську безіменний проїзд в Амур-Нижньодніпровському районі міста отримав ім'я Леоніда Брежнєва. Відповідне рішення ухвалили 25 січня на сесії Дніпропетровської міської ради.

Найменування відбулось з ініціативи однієї з громадських організацій. Рішення депутатської більшості обурило опозицію. "Ми називаємо нові вулиці ім'ям Брежнєва. Це система 70-х років! Так називали вулиці радянські чиновники. Як можна в наш час думати шаблонами минулого століття", – заявив Радіо "Свобода" член постійної комісії міськради

з питань розвитку місцевого самоврядування Максим Зуєв.

Цього року у Дніпропетровську, на батьківщині генерального секретаря, за рішенням міської ради здійснять капітальний ремонт пам'ятника "Бюст Брежнєва".

Колишній генеральний секретар ЦК КПРС Леонід Брежнєв народився у Кам'янському (нині – Дніпропетровськ) 1906 року. Роки його перебування на посаді генсекретаря (1964 –1982) увійшли в історію як "брежнєвський застій". Ці 18 років правління Брежнєва позначилися для України, зокрема, посиленням русифікації.

Де закінчується націоналізм?

На перший погляд може скластися враження, що будь-які розмови про “ідеологію”, в тому числі “ідеологію націоналізму”, позбавлені сенсу. Адже більшість людей сьогодні переймається гострими соціальними проблемами, шукає їх розв’язки в непростих політичних реаліях. Проте відважуся заявити, що більшість нинішніх суспільних проблем пов’язані саме з поняттям “ідеологія”.

Під ідеологією розуміється система ідей та поглядів, що виражає корінні інтереси, світогляд, ідеали тої чи іншої політичної партії, суспільного руху, будь-якого іншого суб’єкта сучасної політики.

Якщо партія чи політичний рух, окремі політики чи громадські діячі беруть на озброєння ідеологію, яка не відповідає національним інтересам, то це, у кращому випадку, призведе до загострення соціальних протиріч, у гіршому – втрати державності. Коли ж лунають заяви, що “ідеологія не має значення”, то насправді йдеться лише про політичних спекулянтів, які хочуть паразитувати на тілі нації.

Саме тому питання світогляду та ідеології для націоналістів було і залишається пріоритетним. При цьому важливо наголосити, що йдеться не просто про “націоналізм”, а власне – “український націоналізм”, оскільки націоналізми в різних державах і народів мають свою особливість.

На конкретних історичних етапах український націоналізм вирішував чимало завдань. Головне з них у минулому сторіччі – здобути Українську Самостійну Соборну Державу. Сьогодні, на моє переконання, його головне завдання – утвердити Україну як державу української нації. На практиці це означає, що український націоналізм має неухильно і безкомпромісно відстоювати та всіляко поширювати культурні, духовні, історичні та політичні цінності, зокрема і власну християнську ідентичність, які б наголошували національну самобутність українців, їх ексклюзивність у міжнародному вимірі. На мій погляд – це історична місія націоналізму, оскільки будь-яка інша ідеологія таких пріоритетів не ставить. Крім того, останнім часом, як ніколи раніше, актуалізувалася проблема територіальної єдності й

соборності українських земель. А тому український націоналізм має докласти максимум зусиль, щоб їх відстояти.

У світлі цих завдань слід скристалізувати розуміння основних засад ідеології українського націоналізму. Її стрижнем є поняття нації. Надзвичайно важливо зрозуміти його суть, оскільки з ним пов’язане інше поняття, а саме “політична нація”, яку нас закликають сьогодні формувати. У даному випадку не може втриматися, щоб не навести цитату професора, одного із провідних ідеологів українського націоналізму Анатолія Свідзинського, яка, з одного боку, є доброю дефініцією, а з другого, віддзеркалює розуміння українськими націоналістами іншого поняття – “політична нація”.

“За умов, коли деякі політичні сили і владні структури докладають відчайдушні зусилля, щоб вилучити з процесу державотворення України український етнічний елемент, українські націоналісти повинні рішучіше виступати проти фальшивих концепцій політичної нації, виходячи з фундаментального положення про те, що нація є етнополітична єдність, що процес успішного розвитку нашої державності можна здійснити лише на основі пріоритету української мови і культури загалом. Слід довести до свідомості всіх, хто пов’язав свою долю з долею Української держави, що іншого шляху нема і не може бути, і що сформульована засада – в інтересах кожного громадянина, оскільки нашою метою був і залишається принцип – Українська держава – спільне добро всіх її громадян”.

Маючи таке розуміння понять “нація” і “політична нація”, не можна толерувати “націоналізмів”, які у той чи інший спосіб ігнорують український етнічний елемент.

Думаю, що в Україні немає такої політичної сили, яка б заперечувала необхідність націотворення чи консолідації нації. Можливо, саме тому так багато спекулянтів на цій темі. Про всіх не буду згадувати, а лише про так званих “патріотів”. Чомусь дуже часто, прикриваючись необхідністю “націотворення” чи “консолідації нації”, вони якось начебто мимоволі, майже наступаючи

на горло власній пісні, але послідовно відмежовуються від Міхновського (як можна підтримувати його гасло “Україна для українців”), Донцова (“інтегральний націоналіст”), ОУН (екстремістська організація), Сціборського (обстоював ідею націократії), боротьби ОУН на Волині у 1943 році (поляки можуть образитися).

В ім’я консолідації нації вони дуже часто укладають безпринципні політичні альянси або ж виправдовують антиукраїнську діяльність (згадайте заклики цих “патріотів” підтримати “українського Квасневського” О. Мороза на виборах президента України).

Нині у цьому середовищі модною є тема інтеграції України в Європейський Союз або НАТО – за будь-яку ціну, навіть коштом втрати своєї національної ідентичності. А ще модно говорити про полікультурність, особливо в контексті Бабиного Яру, мовляв, євреям це сподобається.

Щоб не пхати в кошик “націотворення” все, що заманеться, вкрай необхідно вже тепер сформулювати принципи, або ж засади, на яких можлива консолідація нації з погляду українського націоналізму.

Переконали, що такими принципами мають стати:

одностайність в необхідності розбудувати Українську національну державу на своїй етнічній території з урахуванням історичних реалій, поваги до територіальної цілісності та непорушності існуючих державних кордонів;

забезпечення функціонування української мови як державної та її безперешкодне використання як засобу спілкування та інформаційного забезпечення у всіх сферах державного і суспільного життя;

збереження в Україні єдиного громадянства;

визнання на державному рівні статусу учасника визвольних змагань за всіма, хто боровся за незалежність України і державність української нації;

опора на власні сили у зовнішній політиці, можливість входження нашої держави тільки в ті безпекові чи економічні об’єднання, функціонування яких відповідає національним інтересам.

Натомість “консолідація” неможлива з тими, що у своїй програмі і політичній практиці ігнорують принципи національного державотворення; виступають за надання російській мові статусу другої державної чи “офіційної”; заперечують європейське майбутнє Української держави; виступають проти державного визнання боротьби ОУН і УПА; домагаються включення України у геополітичні об’єднання, що ставлять за мету відновлення у різних формах Російської імперії чи колишнього Радянського Союзу.

Це той мінімальний пакет “за і проти”, який допускає сучасний український націоналізм. Поза ним немає націоналізму, як, зрештою, незалежної Української держави.

Богдан Червак,
перший заступник голови ОУН

ПОВІДОМЛЕННЯ

Дворічні звітно-виборчі збори

Конгресу Українців Канади, Відділ Торонто

Відбудуться **18 квітня**.

Початок – о 7:30 год. веч.

Громадський Центр УНО, 145 Evans Ave., салон Б

1500 Royal York Road
Toronto, Ontario
M9P 3B6

ROYAL LEPAGE
WEST REALTY GROUP
INDEPENDENTLY OWNED & OPERATED, BROKER

Larysa Hrynda

Sales Representative

(416) **245-9933** 24 Hour Pager
Fax: (416) 245-7830 Cell: (416) 999-1878
E-mail: lhrynda@sympatico.ca
www.royallepage.ca

DRUG MART

Безкоштовна доставка ліків додому

2150 Bloor Street West, Toronto, Ontario

416-769-6946

Ми розташовані у тому самому приміщенні, що раніше

Rev. Dr. Roman Rytsar - Eighth Student of Sheptytsky Institute to Defend Doctoral Thesis

On January 12, 2012, Father Roman Rytsar successfully defended his dissertation entitled, "The Kenotic Theology of Anthony Bloom Metropolitan of Sourozh (1914-2003), in Anthropological Perspective."

The director of the doctoral work, the Very Rev. Dr. John Jillions, commented that Father Roman's thesis topic was both unique and providential: "There is probably no one in the world who knows the work of Metropolitan Anthony Bloom better than Father Roman Rytsar. He focuses on two key themes that run throughout Metropolitan Anthony's work: how Christ on the Cross identifies with the God-forsakenness so many people experience, and God's faith in the human being. We always think of our need to have faith in God, but Metropolitan Anthony turned this around: God not only loves us, he has FAITH in us. And God's faith in us gives us the courage we need to believe in others and help lift them up. Father Roman, in his dissertation, intertwines deep thought, spirituality and pastoral sensitivity. This is precisely what Metropolitan Anthony did, and it is the mark of genuine Eastern Christian theology."

The examiners during the defence were Dr. Catherine Clifford (Professor, Saint Paul University), the Very

L. to R.: Very Rev. Dr. Peter Galadza, Rt. Rev. Dr. Andriy Chirovsky, Dr. Catherine Clifford, Dr. Devinder Ghandi, Rev. Dr. Roman Rytsar, Nathaniel Rytsar, Presvitera Liliya Rytsar, Very Rev. Dr. John Jillions

Rev. Dr. Peter Galadza (Professor, Sheptytsky Institute, Saint Paul University) and the Rt. Rev. Dr. Andriy Chirovsky (Professor and Founder of the Sheptytsky Institute, Saint Paul University). The Rev. Dr. Michael Plekon (Professor, Baruch College of the City University of New York), the fourth examiner, was unable to attend the defence but sent in his questions for Father Roman. The proceedings

were chaired by Dr. Devinder Ghandi, appointed by the Faculty of Graduate and Post Doctoral Studies at the University of Ottawa.

Father Roman gave a moving speech following the positive outcome of his defence. He thanked the many people who supported him in various ways throughout the six years of his work, and in particular thanked his wife for her continued support during

the process.

"I am delighted for Father Roman and proud of his accomplishment. I believe that it was well deserved. I have observed his personal journey over the years as a student and former staff member at the Sheptytsky Institute and I commend him for his perseverance," said the Very Rev. Stephen Wojcichowsky, Director of the Metropolitan Andrey Sheptytsky Institute of Eastern Christian Studies at Saint Paul University in Ottawa.

Originally from Lviv, Ukraine, Father Roman came to Canada in 2005 with his wife Liliya and son Darko to study at Saint Paul University through the sponsorship program of the Catholic Near East Welfare Association (CNEWA) provided to qualified students of the Ukrainian Catholic University for study at the Sheptytsky Institute at Saint Paul University.

Rev. Dr. Roman Rytsar currently serves St. Michael Ukrainian Catholic Church in Kingston, Ont., is enrolled in his second unit of the Clinical Pastoral Education program at Saint Paul University, and is teaching a graduate course in Eastern Christian Studies at Saint Paul University.

We at the Sheptytsky Institute wish him and his family many blessings! *Mnohaya Lita!*

Call for Applications: Petro Jacyk Post-Doctoral Fellowship 2012-2013

The Centre for European, Russian, and Eurasian Studies (CERES) at University of Toronto is accepting applications for the Petro Jacyk Post-Doctoral Fellowship in Ukrainian Politics, Culture, and Society for the year 2012-2013. The objective of the Post-Doctoral Fellowship is to support on an annual basis one of the most promising junior scholars studying contemporary Ukraine and thereby to advance academic understanding of Ukrainian politics, culture, and society. The Fellowship is made possible by the generous support of the Petro Jacyk Education Foundation.

Description:

The Fellowship has both research and teaching components. The successful candidate will spend most of the Fellowship period in residence at the University of Toronto, based at CERES. The Fellow will be expected to devote his/her time to preparation of her/his dissertation for publication and/or to start a new research project. The Fellow will work closely with an appointed research supervisor and participate in activities of the Petro Jacyk Program for the Study of Ukraine. These include guest lectures, workshops and conferences, and other

events. In addition to research, he/she is expected to teach a one semester course (seminar or lecture) that deals with contemporary Ukraine (possibly from an interdisciplinary and/or comparative perspective). The Fellow will also be expected to spend a period of time in Ukraine (normally 6-8 weeks and preferably, but not necessarily, in May-June of the fellowship period) based at the National University of Kyiv-Mohyla Academy, where she/he may conduct research and participate in the academic life of the institution. By the end of the fellowship year, the Fellow is expected to have a publication (a book manuscript based on a dissertation or an occasional paper from a new research project) ready for submission and provide a report of his/her activities to the Director of CERES. The Fellow should acknowledge Petro Jacyk Post-Doctoral Fellowship in all publications, lectures, and any other activities supported by the program.

Eligibility:

The Fellowship is open to junior scholars in the social sciences and humanities with a teaching and research focus on contemporary Ukraine. The suc-

cessful candidate must have completed his/her PhD not more than three years prior to the start of the fellowship period and before taking up the Fellowship. There are no restrictions with respect to citizenship.

Fellowship tenure:

The Centre will make one appointment for the calendar year of twelve months beginning July 2012.

Funding:

The Fellowship holder will receive \$40,000 Canadian funds plus an allowance for research and travel expenses.

Application Procedure:

Applications with all required attachments should be received by **March 1, 2012. An application form can be downloaded at <http://www.utoronto.ca/jacyk> (go to Post Doctoral Fellowship)**

Please send applications to:

Svitlana Frunchak
Ukrainian Programs Centre
for European, Russian, and Eurasian Studies.

Munk School of Global Affairs
University of Toronto
1 Devonshire Place
Toronto, Ontario M5S 3K7
Canada

Tel: (416) 946-8113

Fax: (416) 946-8939

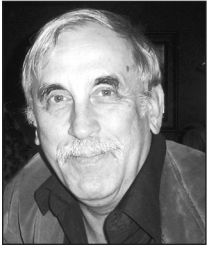
Short-listed candidates may be contacted for an interview. Inquiries may be sent by e-mail at jacyk.program@utoronto.ca.

SWANSEA TRAVEL INC.

- квитки на різні авіакомпанії в усі частини світу
- поїздки на Флориду та Карибські острови
- круїзи
- медичне забезпечення для подорожуючих та відвідувачів з України та інших країн
- оформлення запрошень для приїзду до Канади рідних та знайомих
- пересилка грошей

260 Durie Street, Toronto Tel. 416.604.7787 e-mail: lvadyka@rogers.com

The View From Here

By Volodymyr Kish

Making Bombs for Hitler

Marsha Skrypuch certainly needs no introduction either to the Ukrainian community in Canada or to this country's literary scene in general. As one of Canada's foremost writers of books for children and young adults, she has earned numerous awards and distinctions for her prolific output.

Making Bombs for Hitler is her fifteenth book, and like many of her previous works, it deals with the painful and tragic effects of war and historical turmoil upon innocent victims. In this case, it portrays the experiences of Lida Ferezuk, a young Ukrainian girl not even in her teens, who is uprooted from everything she has known and held dear by the German invasion of Ukraine during the Second World War. Like millions of other young Ukrainian people, she is taken into forced labour in Germany where she joins the ranks of the *Ostarbeiter*, in effect, slave labourers from the East. The Germans considered *Ostarbeiter* to be *Untermensch* or sub-human. As such, they were used, abused and often literally worked to death, keeping the Nazi war machine going.

The story traces Lida's agonizing experiences as she is orphaned and taken from her home to eventually wind up working in a small factory making bombs for the German military, hence the book's title. Her struggle to survive in the face of overwhelming trials and tribulations is painted in vivid and yet at the same time very human terms. Skrypuch possesses a unique and distinctive ability of being able to place the reader into a protagonist's consciousness, so that we experience and feel what the story's main character sees and feels. It makes for a gripping read. Despite the fact that the book is geared for a young adult audience, once I started reading, I did not put the book down until I had finished it. It was that captivating.

Although the story is ostensibly fictional, it is based on real accounts, and the experiences described are historically accurate. It is estimated that some 2.5 million young Ukrainians were taken as *Ostarbeiter* to work in Germany. A significant number died

from hunger, disease, overwork and as innocent victims of bombings or being caught in the crossfire of battling armies. After the war, most were forcibly repatriated to the Soviet Union where they were unjustly subjected to retribution and persecution by the Communists as being "collaborators" and "traitors". A small number were able to immigrate to new homes in Western Europe, North America, Australia, as well as other countries.

The story has a personal resonance in that my mother and one of my uncles who did manage to reach Canada after the war were *Ostarbeiter*. While they were still alive, I tried a number of times to get them to recount the details of their experiences in Germany during the war. Regrettably, they were more than a little reluctant to speak of that cruel period in their young lives. I was usually rebuffed with a statement to the effect that it was better that I did not know of the inhumanity and cruelty that people were capable of inflicting. They wanted to put that sad time behind them.

As much as I can understand their unwillingness to resurrect painful memories, I think that it is vitally important for posterity that their story be told. Sadly, too little has been written of this shameful history and the world is too little aware of the human toll that it took on Ukraine and Ukrainians.

There have been a number of attempts in recent decades by scholarly researchers in Canada to document the experiences of Ukrainians who lived through these events and wound up immigrating to Canada from the DP (Displaced Persons) camps after the war. Sadly, these efforts gained little traction, as most people, similar to my mother, were unwilling to confront the psychological scars that those times had inflicted on their psyches.

I am glad that Skrypuch decided to shine a moving and interesting spotlight on these events within her historical narrative. Regardless of one's age, it is a book well worth reading. Published by Scholastic Canada Ltd, it will be available in bookstores across Canada as of February 1, as well through *Amazon.ca* on the *Internet*.

Names: PACE, Pshonka and Khoroshkovsky

By Walter Derzko

This week, I was initially going to table our predictions for 2012 from the Strategic Foresight Institute, but that can wait. More significant events have appeared recently, that need wider media coverage.

Many people were concerned that Ukraine would fall off of the EU spotlight with the election of a new President of the Parliamentary Assembly Council of Europe (PACE) on January 23. That's not the case. Jean-Claude Mignon said at a press conference right after his election that he is concerned about the case of former Ukrainian Prime Minister Yulia Tymoshenko, and believes that Ukraine should follow European standards of democracy and the rule of law. He planned to discuss these issues with Ukrainian Foreign Minister Kostyantyn Hryshchenko. "After the Foreign Minister arrives in Strasbourg, I intend to meet with him to say, in particular, that Ukraine is a great country. I respect Ukraine, but I do not understand how Yulia Tymoshenko was convicted," he said. He also apologized for being so outspoken: "My duty is to sincerely express my point of view. I will maintain my friendship with Ukraine," Mignon said.

Immediately afterwards, the EU issued PACE Resolution 1862 (2012) on "The functioning of democratic institutions in Ukraine". The document hints at eventual sanctions against Ukraine in Resolution #18 saying: "The Assembly considers that the implementation of its recommendations, and especially those relating to the criminal prosecution of former government members, would signal the commitment of the [Ukrainian] authorities to the norms and values of the Council of Europe. Conversely, failing to do so, within a reasonable timeframe, would raise serious questions regarding the authorities' commitment to the principles of democracy and the rule of law, which should lead to an appropriate response of the Assembly. The Assembly therefore invites the Monitoring Committee to follow the situation closely and to propose any further action to be taken by the Assembly as required by the situation, including with regard to the possible consideration of sanctions if the Assembly's demands are not met." (<http://bit.ly/Aq1RrF>). This appears to be a final warning shot to Ukraine before the elections. The Ukrainian Opposition hailed the PACE resolutions as a condemnation of the President's "dictatorial regime", while this regime in Ukraine sees the PACE resolutions as support for European integration aspirations.

On January 27, Ukrainian Prosecutor General Viktor Pshonka said that over 5,000 Ukrainians will

be exempt from criminal liability after the decriminalization of certain economic offences (<http://bit.ly/zlQpcU>). Great! So that's the game? Is this blanket pardon part of an incredibly clever, elaborate political scheme? Is this the real end goal or end run all along, or just an unintended consequence of the Tymoshenko case? If so, then Tymoshenko is a double pawn in a larger geo-strategic game... The Tymoshenko conviction was essential to shift the Russian-Ukrainian gas dispute to Strasbourg courts, and to force the EU into a corner to *de-facto* push for decriminalization of old Soviet laws. This is what Yanukovich wants all along to get himself and his band off the criminal hook. Well, you decide. They sure knew all the numbers right away, of who gets off *scot-free*. But the funny thing is that none of these bandits and criminals ever got charged for "abuse of power" in the first place, like Tymoshenko or former Interior Minister Yuriy Lutsenko did.

This is shaping up as the ideal scenario for Viktor Yanukovich. Consider... Yulia Tymoshenko and Yuriy Lutsenko die in prison (they hope), and any serious opposition is eliminated from the next election, all regime bandits in Ukraine are pardoned and can run for elections, and the EU gets off Ukraine's back for not holding "fair elections". But it won't be as easy as the Party of Regions assumes and many kinks (read the Opposition, the Ukrainian people and nation) will get in Yanukovich's way.

Recently, the President of Ukraine appointed Valeriy Khoroshkovsky, the former head of the Security Service of Ukraine (SBU), as the new Minister of Finance of Ukraine

Khoroshkovsky as head of the SBU has established himself as the individual who has done the most to suppress democracy in Ukraine; direct persecution of opposition leaders Yulia Tymoshenko, Yuriy Lutsenko and others. The Ukrainian Helsinki Human Rights Group in its interim report for 2011 details about 100 cases of violations of human rights by law enforcement officers who reported to Mr. Khoroshkovsky.

Now this "criminal against humanity" as Finance Minister, planned his very first trip to Western countries to request financial assistance, although he is a billionaire and his government has stolen billions from the State and from the oil/gas sectors, and sent it offshore.

Any meetings between Khoroshkovsky and heads of any foreign financial institution, whether the IMF or World Bank, should be regarded as shameful and a tacit recognition of political repression and torture in Ukraine. I can safely predict that these discussions for financial aid will go nowhere.

To subscribe, call 416-960-3424

UNF Маланка 2012

**Яніна Виговська,
Філія УНО Едмонтон**

Багато новоприбулих з України часто мене запитують, що таке ота "Маланка"? Адже в Україні про це свято знають переважно жителі західних областей. За даними Вікіпедії, "Маланка, або Меланка – українське народне свято напередодні "Старого" Нового року або Святого Василя Великого (14 січня). В народі це свято також називають "Старий Новий Рік" або "Перебранці". Маланка – це традиційний обряд із використанням масок та костюмів, які більшість ряджених робить власноруч. На свято Маланки молодь (у масках або без них) усю ніч щедрує, ходить з "козою", водить переодягненого на Маланку парубка. Традиційні персонажі – Маланка та Василь. У давнину святкове переодягання виконувало важливі релігійно-магічні функції, але з часом цей звичай перетворився на веселу розвагу, маскарад. У Маланці нерідко використовують сучасні мотиви й персонажі (вояки, лікарі, цигани та ін.)."

Завітала Маланка цього року і до приміщення Українського Національного Об'єднання (УНО) в місті Едмонтоні. Запальна, весела та яскрава атмосфера панувала в залі УНО 21 січня 2012 року, адже тут зібралось більше двохсот глядачів, які з нетерпінням чекали жартів, співів і танців від Українського драматичного театру "Сузір'я" та Українського драматичного дитячого ансамблю "Джерело", що діють при Філії УНО. Близько десяти років унівська Маланка славиться смачною вечерею з Марусиною кухні під керівництвом пані Мері Гошко, а також феєричною виставою та енергійною музикою. А тому і не дивно, що квитки на цю забаву розійшлися в одну мить. Варто зазначити, що актори "Сузір'я" почали готуватися до Маланки ще з жовтня: вдосконалювали сценарій, завчали слова, придумували костюми та підбирали музику. Загалом цього року в Маланці виступили 33 учасники. Як на мене, то свято Маланки – це не тільки забава, але й чудова нагода для спілкування української молоді між собою. Особливо приємно бачити, коли нові та старі актори "Сузір'я" настільки зближуються, що після Маланки вони відчують себе одним цілим, такою великою сім'єю,

і з нетерпінням чекають нових драматичних постанов.

Маланка цього року була, за словами одного з глядачів, "сучасна та інакша". Пишучи сценарій цього дійства, я, директор "Сузір'я" Яніна Виговська, намагалась не підвести моїх попередників пані Петрів та пані Гриців, адже їх запальні Маланки ще досі згадує українська громада міста. Отож, маючи уяву про послідовність Маланки та вагомі традиції, я поринула за ідеями до керівника "Джерела" пані Алли Семенко та інтернету, а саме передачі "Файна Юкрайна". Ось так і народилася Маланка Мехісана, коротенька історія про нещасну дівчину Маланку, яка вже довгі роки перебуває на заробітках в Мексиці, але, довідавшись з листа від батьків, що її коханий Василь надумав одружитися з іншою, вона кидає все і повертається в рідну Едмонтонівку, де на неї чекають неймовірні пригоди. Веселу та неповторну Маланку зіграв талановитий Сергій Шевцов, який своєю акторською грою зумів розсмішити всіх присутніх, а своїм неймовірним виконанням пісні "Без сала мучусь" довів усіх глядачів до сліз. Потужно виступили й усі три женихи Маланки, а саме Федір Бурачок (Петро), Максим Безнощенко (Іван) та Олександра Семенко (Василь). Запалили та заінтригували усіх присутніх енергійним танцем "ча-ча-ча" призерки Канади з латиноамериканських танців чарівна Діана Лемешко та Маріо Акоста-Севайоз. Закружляли і приворожили в танку, поставленому Вікторією Шевченко, чарівні циганочки. Повернули всіх до народних традицій колядники, коза, козовід, лікар, циган та діти-щедрувальники. А під кінець вистави усіх об'єднала своїм чудовим голосом Наталя Бойко, яка завершила виставу пісню "Без пісні свята не буває". Гучні оплески та овації від глядачів подарували усім акторам наснагу та гордість, адже цією невеличкою виставою ми принесли частинку України навіть сюди, у засніжену Канаду.

Щира подяка усім акторам "Сузір'я" та "Джерела", музичному супроводу, фото- та відеосупроводу, декораторам і хористам. Я вдячна Вам за Вашу працю та неймовірну енергетику, спілкування та робота з Вами дає мені наснагу жити і творити далі. Многая Вам літа!

- 1 – Колядники
- 2 – Подруги Маланки (зліва направо): Таня Бумбак, Наталя Бойко, Анна Лагода, Софія Семенко та Мар'яна Михайляк. Господар – Андрій Бурачок та господиня – Яніна Виговська
- 3 – Учні-танцюристи: Таня Стрілець та Олексій Коломоєць разом з Маланкою – Сергієм Шевцовим
- 4 – Призерки Канади з латиноамериканських танців Діана Лемешко та Маріо Акоста-Севайоз

Всі фотографії роботи Віри Ке

Слово “медія”

Слово “МЕДІЯ” – нове, але бажання комунікуватися живе в людях від часу, коли людина почала думати. Лише кілька тисяч років (а в деяких частинах світу заледве кількадесяти) відділяє сучасну пресу з її комп’ютерами, факсами, інтернетом від примітивних людських громад, що передавали собі вістки за допомогою диму чи барабанів. Юлій Цезар у 60-му році до Христа почав інформувати римлян про щоденні справи своїми “АКТА ДІЮРНА”, які казав вивішувати на дерев’яних

стінах у Форуму Романум. В Римі у 1493 році видрукували памфлети з повідомленням, що Колумб відкрив Америку, сто років пізніше мешканці Лондону довідалися за допомогою летючок про повінь у Римі. Щойно у XVII столітті з’явилися в різних європейських державах постійні газети. Тридцятилітня війна заповділяла багато лиха, але зате дуже збільшила значення газет, бо вони протягом 30-ти років приносили людям вісті з фронтів. Коли Цицерон у старовинному Римі

виголошував свої полум’яні орації і чував слухачів величавою обороною грецького поета Архія, що нелегально присвоїв собі римське громадянство, дуже мало людей усвідомлювало цінність його промов. Однак якби між слухачами був хоч один журналіст сучасного стилю і записав на магнітофонній плівці промови Цицерона та ще й зробив фотографії або відеокасети з його виступу, увесь світ докладно був би про це повідомлений, і то в скорому часі, а ми мали би приємність бачити Цицерона, слухати його і подивляти його розум, глибину думок, здібність зачарувати слухачів.

Медія – це величезне досягнення людської культури. Шануймо її і помагаймо їй розвиватися. А ми, українці, не вбиваймо українських газет в українській мові – заки вони живі.

Коментар

Коли Джефферсон писав у “Декларації Незалежності”, що всі люди рівні, то він, напевно, не мав на увазі, що вони так само мудрі, талановиті чи правдомовні. Але говорити правду було небезпечно навіть за часів Сократа, дарма що правда – це фундаментальний принцип великої філософської глибини і важливості.

Шкода, що ніхто досі не зміг сформулювати дефініцію цього принципу правди. Може тому, що між правдою і брехнею віддаль дуже тоненька – як павутинка. Правду і брехню може розрізнити тільки розум. А там, де нема розуму, там нема ні принципу, ні правди.

Якщо опишете в газеті брехню – навіть дуже красномовно, – то це не значить, що ця брехня стала правдою. Про це повинні пам’ятати всі брехуни, бо правда могутня, і вона завжди перемаже і впливе наверх.

Один з Нових Років у Канаді

Відхилення в календарях, які почали появлятися багато сотень років перед народженням Христа, виринули через недокладність в обрахуванні тривалості року. Найстарші календарі базувалися на змінах Місяця, однак вони дуже вносили замішання у порах року. Календар, який робить періодичні поправки, щоб пасувати до змін сезонів, називається люні-солярний календар (місячно-сонячний).

Античні вавилонці, єгиптяни, греки примушували своїх вчених працювати над їхніми календарями постійно. Оригінальний римський календар появився приблизно у сьомому столітті перед Христом. У 45-му році перед Христом римський генерал і державний діяч Гаюс Юлій Цезар за порадою грецького астронома Сесігена вирішив ужити виключно солярний календар. Цей календар досі існує і називається “ЮЛІАНСЬКИЙ”. Його

хвиля в тому, що Юліанський рік є на 11 хвилин і 14 секунд довший від солярного року. Тих хвилин і секунд з кожним роком назбиралося так багато, що церковні свята не пасували до календарних дат. Тоді Папа Григорій XIII на Ніцейській Раді зрегулював разом з ученими та

астрономами Юліанський календар, і цей Григоріанський добрий календар маємо дотепер. Очевидно, багато людей далі живе за календарем Юлія Цезаря, бо, мабуть, не довіряють Папі Григорію XIII.

Хоч більшість людей світу живе за Григоріанським календарем, та різні народи тримаються своїх традиційних календарів, дарма що вони не пасують ані до сезонів, ані до Місяця, ані до Сонця. Тому, що Канада багатокультурна країна, то після офіційного Нового Року різні національності у своїх кругах відтанцюють і відбенкетують свої рідні національні Нові Роки.

Китайський календар базується на місячних фазах, і тому він раз припадає наприкінці січня, а іншим разом на початку лютого. Кожний місяць має назву іншого звірятка, і гороскопи збудовані на характеристичі того звірятка. У 2012 році китайський Новий Рік припав на 23 січня і є роком ЧОРНОГО ДРАКОНА.

Дракон – істота могутня, міфічна, мудра і справедлива, здатна принести багатство, благополуччя і довголіття, однак варто пам’ятати, що все це необхідно заслужити працею, завзятістю і добрими вчинками. Роки Дракона – це роки трансформації, змін, правда, не завжди приємних і бажаних.

Основні кольори нового року – чорний, золотий, блакитний. Оскільки стихія року – вода, цей рік принесе динамізм, швидкоплинність і значні зміни, а оскільки це рік Дракона – то вогненню пристрась. Це є один із найпотужніших позитивних символів. З Драконом асоціюється сила, перемога і щастя.

Дракона наші предки ще називали Семарглом і Вогнебогом. Він символізує панування над чотирма стихіями фізичного світу: землею, водою, повітрям і вогнем. Дракон – володар духовних і земних скарбів, носій мудрості і життєвої сили.

Слухайте українську
ЩОДЕННУ радіопередачу
ПІСНЯ УКРАЇНИ

з радіостанції CJMR
на хвилях 1320

Від понеділка до п’ятниці—
7:30 до 8:00 ввечері

Субота і неділя—

5:00 до 5:30 пополудні

Керівник і ведуча програми
– Оксана Сидорчук Соколик

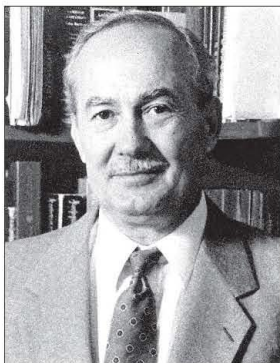
Телефон 416-536-4262

Daily Radio
SONG OF UKRAINE
P.O. Box 2, Station "D"
Toronto, Ontario M6P 3J5
Canada

CIUS CIUS

Програма з української літератури ім. Данила Гусара Струка

- Українська література в англійськомовному світі
- Організація публічних лекцій і читань
- Підтримка літературознавчих досліджень
- Доступ до електронних ресурсів

Підтримайте Програму ім. Струка — сприяйте поширенню української культури у світі

Canadian Institute of Ukrainian Studies, 430 Pembina Hall,
University of Alberta, Edmonton, AB T6G 2H8 Canada
E-mail: cius@ualberta.ca; www.cius.ca
Tel: 780.492.2972 Fax: 780.492.4967

Kozak
Aluminum & Roofing
Founded 1983

- покриття різних дахів
- інсталяція алюмінієвих дверей, обшивка (siding)
- бетонні роботи
- шліфування
- виготовлення вікон

Телефонуйте:
Богдан 416-622-1018
Cel. 416-505-2335
22 Dewitt Rd.
Toronto, Ont. M9B 3E1

Журлива пісня першого кохання поета Степана Руданського

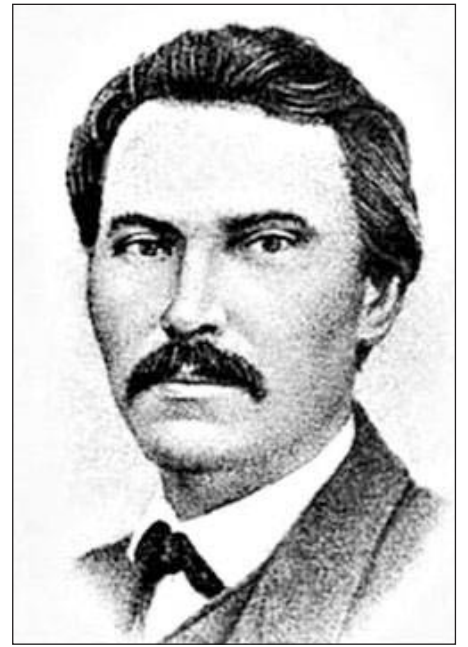
Цю пісню співали хлопці та дівчата на вечорницях, співали і старші люди: “Повій, вітре, на Україну, де покинув я дівчину...”

Степан Руданський (1834 – 1873) – не тільки поет, але й теолог і лікар-хірург. Народився в Хомутинях, на Поділлі. Домашні обставини не сприяли його розвитку в дитинстві. Консервативність, навіть заскорузлість накладали на все нове, на кожен свіжу думку свій штамп. Батько-священик вплинув на Стефана, щоб він учився на священника. Стефан закінчив семінарію з блискучими оцінками, але він мріяв про медицину, а крім того, у нього був уроджений талант до гумору і сатири. Ще семінаристом Руданський покохав дівчину Марію Княгиницьку, дочку бідної вдови. Але перед Руданським виринула альтернатива – або одружитися і

бути священником, або виїхати на вищі медичні студії до медичної академії в Петербурзі і аж по закінченні медицини одружитися. Він думав, що кохана дівчина його чекає. На жаль, притиснена нужденним життям з мамою, мусіла одружитися з товаришем Руданського зі семінарії – Іваном Квартировичем, що якраз дістав парафію. Та умови життя в академії також були для Руданського жахливі. Через недоїдання, надмірні заняття, погане житло щораз умирало по кілька студентів. Напівголодний Руданський кількома словами дотепно з’ясував своє життя у вірші: “Зима люта, вітер свище, сніг по вікнах бряскотить... А у хаті, на постелі, у сурдуті і плащу, сидить студент медицини, другий місяць без борщу”. Голод, виснаження і туберкульоз мало не перекреслили планів Руданського

на майбутнє, однак він витримав і в 1861 р. закінчив блискуче медичну зі званням лікаря-хірурга. З огляду на туберкульоз його вислали на працю в Ялту. Тут він здобув велику повагу і як лікар-хірург, і як громадський діяч. А найбільшої слави принесли йому “СПИВОВОМКИ”. Слово походить від: МОВА СПИВИ – або музи.

Як автор гумористично-сатиричних мініатюр він досі належить до майстрів Число Один! А своє нещасливе кохання Руданський втілює у вірш: “Повій, вітре, на Україну, де покинув я дівчину, де покинув карі очі... Повій, вітре, опівночі...” Ці слова, покладені на музику, стали найбільш популярною піснею у свій час. А якби Руданський жив у наших часах, то він був би присвятив свій вірш: “Нехай гнеться лоза, а ти, дубе, кри-

Степан Руданський

пись, ти рости та рости і у силі своїй, як скала, – затвердій...” Ющенкові. І, може, був би поміг Ющенкові обгратися від фальшивих друзів. А, може, не “фальшивих” – тільки “невідповідних”. Зрештою, ми не маємо щастя з Україною.

Стефан Руданський помер на 39-му році життя.

Прохання до світу

Президент Абрагам Лінкольн, запровадивши свого маленького сина вперше до школи, написав:

“Світе, візьми мого сина за руку. Він сьогодні починає школу. Йому деякий час все здаватиметься дивним і новим, тому поведься з ним лагідно.

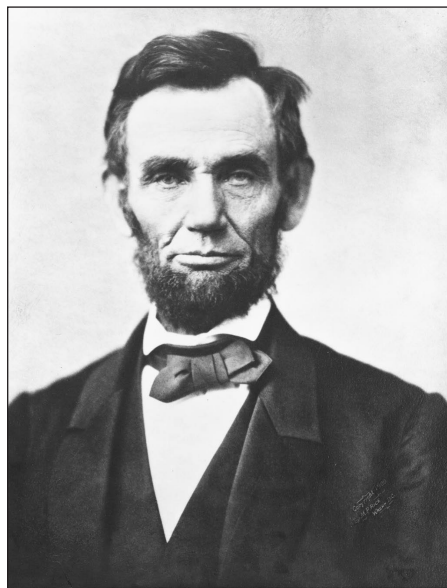
Бачиш, досі він був королем у хаті і хазяїном на подвір’ї, а я завжди був біля нього, щоб зцілити його рани і заспокоїти його почуття. Але тепер... все буде інакше.

Сьогодні вранці він зійде сходами вниз, помахає рукою і розпочне свою велику пригоду, яка, можливо, повна буде воєн, трагедій, скорбот. Життя в цьому світі вимагатиме віри, любові і відваги.

Отож, світе, я хотів би, щоб ти взяв його за руку і вчив його всього, що він мусить знати. Вчи його спокійно. Лагідно. Як тільки можеш. Я знаю, що він змусить навчитися, що не всі люди є щирими. Навчи його. Що на кожного негідника припадає один герой, а на кожного нечесного політика – відданий провідник. Вчи його, що на кожного ворога припадає один приятель.

Вчи його чудес книжок. Дай йому досить часу на роздуми про птахів на небі, бджілок у променях сонця і квіти на зелених узгір’ях. Вчи його про те, що благородніше зазнати невдачі, ніж брехати і ошукувати.

Вчи його мати віру у власні сили. Навіть коли кожен його запевнятиме, що він помиляється. Постарайся дати моєму синові силу не піддаватися юрбі. Вчи його слухати кожної людини. Але нехай він уміє фільтрувати всі їхні слова через сито правди і

Абрагам Лінкольн

засвоювати лише те добре, що на цій сіті залишиться.

Вчи його продавати свої м’язи і розум покупцеві, який пропонує найвищу ціну, але ніколи не класти ціни на своє серце і душу. Вчи його закривати свої вуха на вигуки черні, але мати відвагу і силу триматися своїх принципів і навіть за них боротися, коли він певний, що він правий і справедливий.

Вчи його лагідно, світе, але не роби з нього пестунчика, бо тільки вогонь виробляє високоякісну сталь. Це великі вимоги, світе, але старайся зробити все, що можеш. Він ще такий маленький хлопчик...”

(Знайшла в архівах і зредувала Віра Ке)

присилайте листи:
pweekly@look.ca

Сім природних чудес Канади

1. Ялини даглас – найбільші канадські дерева, що густо ростуть в лісах на берегах Тихого океану. Вони ростуть до треста стіп височини.
2. Bay of Fundy. Під час припливу і відпливу моря хвилі підносяться найвище у світі. Бей оф Фанді знаходиться в Нью Брансвік Бей.
3. Takkaaw Falls – найвищий канадський водоспад у національному парку в Бритійській Колумбії. Цей водоспад є в сім разів вищий від славного Наягра Фолс.
4. Pears Rock – ця надзвичайна формація каменів підноситься з ріки Сент Лоренс і тягнеться вздовж берега півострова Гаспе.
5. Альберта Бедлендс простягається вздовж ріки Ред Дір. Різні заглиблення і цікаві “скульптури” в камені різьбили понад 80 мільйонів літ часу.
6. Мільйон років тому 97 процентів Канади покривав лід. Той “старовинний” лід затримався в північних частинах Канади, у горах і північних парках.
7. Канадське арктичне небо з розкішними кольорами. Неймовірно чудова “Аурора Бореаліс” (північне сяйво) довкола магнетичного поля.

ЇСТИ ЧИ НЕ ЇСТИ?

Страва з бараболі

Дві великі зварені бараболі добре пом’яти. Додати пів-цибулини, дуже дрібно покраяної, півтори ложки масла чи маргарину або таку саму кількість оливи, чверть горнятка гарячого молока, пів-горнятка втертого сиру “cheddar”, солі, перцю до смаку. Все добре вимішати, перекаласти до змашеної оливою чи маслом посудини і пекти, доки верх не стане бронзовий. (Цибулю можна перед мішанням висмажити.)

Цибулевий соус до м’яса

Дуже дрібно покраяти до посудини чотири цибулі. Додати чверть горнятка оцту, горнятка води, чверть горнятка бронзового цукру, чверть горнятка масла або маргарину, прикрити і варити на малому вогні, доки половина води не випарує, а цибуля не розвариться. Тоді посолити до смаку.

Сergій Гайдук

Перший прозовий роман "Записки українського самашедшого" Ліни Костенко, що побачив світ наприкінці 2010 р., викликав багато полярних думок й активне обговорення. Презентуючи книгу в агенції "Укрінформ" 17 грудня позаминулого року, видавець Іван Малкович ("А-Ба-Ба-Га-Ла-Ма-Га"), зокрема, навів слова академіка Івана Дзюби: "Вражаюча хроніка душі інтелігента у світі абсурдів – українського і планетарного. Стаючи індивідуально пережитими, вони створюють високий емоціональний та інтелектуальний градус твору. Дуже бажано й важливо, щоб цей роман було перекладено іншими мовами, це дало б змогу світові побачити Україну і самих себе українськими очима".

Цікавість українського читача до авторки та її твору за понад рік після виходу "Записок..." не зменшилась, про що свідчить продаж десятків тисяч примірників книжки.

Як сказала на презентації книги Ліна Василівна стосовно мотивації написання роману: "У Гоголя є "Записки сумасшедшого", я ж давно хотіла написати "Записки українського самашедшого", про українське божевілля зі своєю поганою специфікою. Скажімо, оці постійні розмови про меншовагартість і таке інше, це складова божевілля. А в нас цієї схибленості не помічають, навіть якщо хтось кричить: "Та що ми за народ такий!"

Як на мене, то імпульсом до написання "Записок..." на рубежі зміни тисячоліть стала її геніальна праця-лекція "Гуманітарна аура нації, або Дефект головного дзеркала", прочитана 1 вересня 1999 р. в Національному Університеті "Києво-Могилянська Академія", в якій авторка виклала багато пересторог та думок з приводу гуманітарної катастрофи українців. "Моє бажання написати "Записки..."

Сумний літопис українського сьогодення

наштовхувалося на власну пересторогу. (...) Мені дуже шкода було свою рідну незалежну державу, так не хотілося писати чогось прикрого, і я стримувала себе. А тим часом насувалося третє тисячоліття. Скрізь лунало: "Міленіум!", казали, що перейти цей рубікон дуже важливо. Тепер про це вже забули, у XXI столітті живемо так, як і в попередньому, ще й буксуємо. Жаль, забули, що ми вже у третьому тисячолітті".

За жанром "Записки українського самашедшого" – поєднання роману, щоденників, літопису, публіцистики. Робота над книгою тривала впродовж майже 10 років: з 2001-го до 2010 р.

Твір написано від імені 35-річного програміста, який на прикладі особистого життя стежить за процесами, що відбуваються на нашій планеті. У світі надмірної дезінформації і тотального відчуження він – заручник планетарних абсурдів – намагається подолати прірву між чоловіком і жінкою, між родиною і професією, між Україною і світом.

Своє критичне слово про роман уже висловили багато письменників, які висловили низку цікавих спостережень, акцентували на важливих контекстах. Дійсно, попри незначні суперечності, цей роман свідчить про беззаперечний літературний успіх письменниці і, маємо надію, допоможе світові поглянути на себе та нашу Батьківщину українськими очима. Не зайвим буде нагадати, що поетична творчість Ліни Костенко вже давно самоствердила її в новітній історії української культури як генія.

Паралельно фаховим рецензіям на книжку з'явилися публікації, в яких критику підмінили критиканством і, як у нас водиться, без належних доказів проголосили малохудожнім памфлетом. Це відбувається не вперше в історії України, коли паплюжать автора за його світоглядну позицію.

Читаючи "Записки...", насамперед звертаєш увагу на добре виписані характери героїв роману, що робить твір реальним, зрозумілим, упізнаним й близьким читачеві персонажам. Події роману відбуваються з 2000-го по 2004 р., на зламі тисячоліть і до Помаранчевої революції. Головний

герой божевільний, "самашедший", бо, як твердить сам на початку твору, "завжди був нормальною людиною" (с. 5). Серед потоку емоцій та роздумів порушуються актуальні проблеми суспільства: етичні, естетичні, релігійні, культурологічні, екологічні, педагогічні, кримінальні, соціально-економічні та ін., однак домінує, на мій погляд, політико-філософське значення роману. Приміром, коли йдеться про важливе мовне питання ("У всіх країнах мови як мови, інструмент спілкування, у нас це фактор відчуження. Глуха ворожість оточує нашу мову, навіть тепер, у нашій власній державі. Ми вже як нацменшина, кожне мурло тебе може образити") (с. 22-23), про невіршеність глобальної проблеми денационалізації українців ("Мені допекло приниження, ця одвічна дискримінація нації") (с. 118), про "квазідемократію", що підміняє реальне народовладдя ("У нас тепер така свобода, наче сміттєпровід прорвало. Свобода хамства, свобода невігластва, свобода ненависті до України. Все, що є нічого й зловорожого, вигривається під сонцем нашої демократії") (с. 130), про новітню антинаціональну лжееліту ("Україною правлять люди, які її не люблять і яка їм чужа") (с. 130) та ін. На вищій суспільно-світоглядній рівень ці міркування переходять, коли заходить мова про полемічне зображення двох загрозливих для існування українського світу (і не лише українського) ідеологій, що зумовлюють тривання абсурдних для незалежної держави денационалізуючих процесів. Постійним лейтмотивом проходить зображення антихристиянської та українофобської суті УПЦ МП як частини РПЦ (у такому ракурсі московське православ'я тлумачив ще Т. Шевченко), котра проводить хресний хід проти приїзду Папи Римського ("Щось у цьому є нелюдське і не-Боже") (с. 132), чи єдина з усіх українських конфесій виступає проти повсталого народу на Майдані ("...вона проти. Сидить у нашій правдній Лаврі – і проти") (с. 399).

Герой не байдужий до проблем інших народів світу. Одна з головних тем роздумів персонажів – глобалізація. Герой переймається питанням: "От вони й будують чужу, не нашу, антиукраїнську Україну" (с. 14). Що ж це за "антиукраїнська Україна"? Для героя – це країна в ситуації внутрішньої окупації. Щоб потрапити у нову залежність, вже не лише від чужих падлюк, а й від своїх власних негідників?" (с. 128). "Так, Україна потрапляє під залізну п'яту "олігархату" (с. 288). Але головний герой роману не лише осмислює стан речей, він пропонує вихід. Бо хоча, як наголошує на зустрічах із читачами письменниці, її герой "не з тих, хто міг би боротися", та все ж цей персонаж "не з тих, хто животіє". Він схильний до боротьби і, зрештою, він уже на Майдані у

2004-му. Бо саме політична боротьба – єдиний шлях до подолання режиму внутрішньої окупації. Тому персонажа обурює те, що в ситуації, коли в українців "відняли Батьківщину", "ніхто ні за що не бореться" (с. 95), він безжально критикує своє покоління ("...ми, ублюдочні катастрофісти своїх особистих драм, сипонули урзтич по світах або сидимо тут, скніємо, чекаємо, поки нам усміхнеться доля") (с.192), він не сприймає ідей меншовагартісного політичного всепрощення ("Чи можливо простити все і всім?") (с. 215).

Художнє мислення героя в національній ідеї, ідеї свободи. Тому пропонує не боротьбу за щось окреме (пенсії, мову чи вільну пресу), а боротьбу за все – цілеспрямоване й тотальне національно-визвольне протистояння, державотворчий "фронт". І це читаємо наприкінці роману, де зображено чітко неприйняття зміни "духу Майдану", що розпочинався саме як масовий "Рух Опору". Спочатку він за те, щоб "усе було в правовому полі" (с. 397). Та з часом його настрої змінюється, революційна свідомість поглиблюється, він постійно іронізує з "вишуканої революції", "толерантної", "елегантної", "ввічливої", "революції усмішок": "...в нас тільки обцяють "бандитам тюрми". Якщо, звичайно, не знайдуть з ними консенсусу" (с. 402). Пафос Майдану змінюється контрреволюційними тональностями: змовкають героїчні стрілецькі та народні пісні, мовкне українська естрада, "зникає дух опору, пафос протистояння, саркастичний національний бурлеск" (с. 405). Очікування від революції не справдились. Але дух національного опору залишився, бо "це не їхня перемога, а наша" (с. 414).

Багато в чому схожі аспекти осмислення постколоніальної ситуації в контексті зображення влади як режиму внутрішнього поневолення українців дала низка авторів різних поколінь: Марія Матіос, Борис Олійник, Павло Вольвач, Олесь Ульяненко та ін. Ліна Василівна не тільки прописала діагноз сучасному українському суспільству, а й прописала рецепт виходу з катастрофічної ситуації. Події у творі завершуються 2004 роком, але стан 2011 в Україні – цілеспрямоване переслідування представників опозиції та активістів громадських організацій, політичні арешти молодих патріотів, науковців, журналістів, новітня русифікація вищої та середньої школи, податковий тиск на підприємців, тотальне зубожіння народу та ін. – спонукає замислитись над українською сучасністю і майбуттям нашої держави.

Наостанок варто навести афористичний вислів авторки про власний роман: "Життя душі на всіх порогах смислу", подякувати за чудовий політико-філософський твір і щиро побажати їй творчого довголіття!

Flower Fantasy

Замовляйте квіти в українській крамниці

Власник Любомир Левицький

3635 Sawthra Rd. #6 Mississauga, Ont.

www.flowerfantasy.ca

Tel.: 905. 279. 2215

З великим смутком і жалем сприйняли сумну вістку, що 24 січня 2012 року передчасно, після важкої хвороби, відійшла у вічність

**СВ. П.
Христя Миндюк**

Висловлюємо співчуття чоловікові Богданові та синові Романові з приводу їхньої непоправної втрати. Нехай Бог оселить душу Покійної там, де всі праведні спочивають, а пам'ять про неї буде між нами вічною.

Приятелі Леся Панько і Лес Сальник

У 16-ту болючу річницю смерті дорогого батька

**БЛ. П.
Олександра Чиж,**

який відійшов у вічність 3 лютого 1996 року, складаю пожертву \$100 на пресовий фонд "Нового Шляху" як нев'янучий вінок на могилу покійного. Нехай пам'ять про нього буде вічно поміж нами.

Ніна Чиж

**Сл. п. Василь Мороз і
сл. п. Зеновія Мороз**

У двадцять шосту сумну річницю відходу у вічність 27 січня 1986 року нашого дорогого батька і дідуся бл. п. інженера Василя Мороза і шосту безмежно болючу річницю відходу у вічність 13 лютого 2006 року нашої дорогої мами і бабусі бл. п. Зеновії Мороз будуть відслужені Служби Божі: в Люрді, Франція, та в Гамільтоні, Онтаріо. Про молитви за душі покійних Василя і Зеновії Морозів просять діти та онуки.

Замість квітів на могили складаємо \$100 на пресфонд "Нового Шляху".

Залишені у смутку:

*Сини – Андрій з дружиною
Людз і синами Александром та
Мартиним,*

*Роман з дружиною Дарією і
синами Марком та Андрійком,*

*Павло з дружиною Кларою і
дітьми Сонею, Анною та Николою*

Св. п.

Леся Бризгун-Шанта

У середу, 7 грудня 2011 р., у шпиталі Торонто Дженорал відійшла у вічність в мирі, в колі родинної любові й тепла та в молитовному настрої, після отримання останніх святих тайн, св. п. Леся Бризгун-Шанта, відома українська дитяча письменниця, авторка 23-ох дитячих книжечок, лауреат семи літературних премій.

Св. п. Леся залишила у глибокому смутку мужа Юрія і донку Людмилу, сестру Оксану Соколик з чоловіком Ярославом й синами Всеволодом та Ігорем з дружиною Деббі та дітьми Андрійком, Данилком і Катрусєю, внука чоловікового брата Михайла – Юрія Матей з дружиною Мар'яною й донечкою Николкою, Лесика Левковича з дружиною Міркою та дітьми і дальшу родину на Закарпатті.

Панахида була відправлена в неділю, 11 грудня, о 8-ій год. вечора у похоронному заведенні Тирнер і Портер, а похоронні Богослуження у понеділок, 12 грудня, в соборі Св. Покрови. Покійна похована на цвинтарі Парклавн. У неділю, 15 січня, у 40-ий день відходу у вічність св. п. Лесі Бризгун-Шанти була відправлена поминальна Свята Літургія о 12:15 пополудні в соборі Св. Покрови, а опісля заупокійна панахида.

Леся Бризгун народилася 8 квітня 1920 року. Дитинство провела в с. Стражське на Пряшівщині, в Гуменному та Братиславі. Закінчивши гімназію та університетські студії (фізичне виховання та англійська мова), працювала учителькою в середній школі. У 1945 році родина виїхала до переселеного табору УНРА в Регенсбурзі. Викладала фізичне виховання, англійську мову, керувала програмою унівських міжнародних дитячих таборів та була активною в Пласті. У 1948 році родина переїхала в Гамільтон (Канада), а опісля в Торонто. Працювала в готелі, в жіночій організації YWCA та учителькою й бібліотекаркою в середніх школах. Була активною в УПЛДМ, Братстві Карпатських Січовиків, Пласті, "Слові" та Учительському Товаристві. Вчила на Курсах Українознавства Філії УНО Торонто-Захід, була коменданткою дитячих літніх таборів УНО, організувала власні дитячі літні денні табори та школу ритмічної руханки. Дописувала до численних журналів і газет. Після відходу на емеритурі присвячувала увесь свій час писанню й виданню українських дитячих книжок. Хоча останні роки зовсім втратила зір, не здавалася, а далі писала. Черпала свою силу з безнастанної молитви, особливо на вервиці, та постійно висловлювала вдячність Господеві і Матінці Божій за Опіку, Ласки й Покров. Уболівала за Україну і ревно молилася за неї. Була найкращою мамою та дружиною.

щиро дякуємо Юрієві та Мар'яні Матей.

Глибока подяка належить всесеснішому о. Ігореві Панчишину за уділення Святих Тайн Сповіді, Пресвятої Євхаристії та Єлепомазання перед відходом у вічність покійної, а капелянові Григорію Чорнієві за проведення молитов у шпиталі.

Рівнож сердечна подяка Владиці Кир Роману Данилякові, о. мітр. Йосифові Жилі та о. Ігореві Панчишину за відправи панахиди, о. митр. прот. Богданові Сенцю за присутність на панахиді та за звернення з глибоким співчуттям до родини та присутніх щирими словами на пошану покійної, о. Панчишину за проведення молитви на вервиці після панахиди, відслуження похоронних відправ й обширне читання біографії про покійну, за поминальну Святу Літургію та заупокійну панахиду в 40-ий день, а о. мітр. Жилі за великий дар мати обидві тризни в церковній залі. За особливу поміч дякуємо дякові Дмитру Біланові, Андрієві Скурчанському, Ірені Будз, Петрові Гринчишину, Оксані Сидорчук-Соколик, Олі Гошовській, Наталі Спольській-Томцьо, Лесикові Левковичу, Бернардові та Христині Копчук, Михайлові Лучкову, д-ру Володимирові Мезенцеву, Влодкові Піхуту, Марії Комарницькій, Марті Реплянській, Маріолі Андас, Оксані Сидир, Марійці Пастернак, Іванові Данковичу, радіопрограмам "Радуйся, Маріє", "Пісня України", "Поступ", телевізійним передачам "Світлогляд", "Контакт" та редакціям газет "Новий Шлях", "Гомін України" і "Міст".

Висловлюємо вдячність Маріолі Андас з родиною, Олександрі Бенеш, Галині Бенеш-Павлик, Петрові Гринчишину, Василеві Тиводару і Марії Комарницькій та Едвардові й Мирославі Шмаковим, які пожертвували на Служби Божі за покійну, що були відслужені отцями душпастирями собору Св. Покрови, а також Ірені Яріш, Жені Сидор, Петрові Гринчишину, родині Басараб і Любиці Баботі за Служби Божі за покійну в церквах у Торонто, Львові та Пряшеві. Сердечна подяка за чудові китиці квітів в пам'ять покійної від сестри Оксани Соколик з родиною, Маріолі Андас з родиною, Петра, Анни та Павла Баєр, Братства Карпатських Січовиків, Лесика і Мірки Левковичів з дітьми, Ірини Носик й Марійки Голінати, родини Підзамецьких, СФУЖО, УПЛДМ та УСОМ.

Особлива подяка українській громаді за щирсердечну підтримку, за численну участь у похоронних відправах та за щедрі пожертви на фонд для видання ще не виданих шести

Продовження на стор. 15

Подяка

Складаємо щирю подяку родині, друзям і знайомим, які присіли нам на допомогу в нашій трудній годині. Зокрема, глибоко вдячні дорогій сестричці Оксані Соколик з мужем Ярославом та синами Всеволодом та Ігорем за всесторонню поміч і підтримку. Також

Радіо програма "Поступ"
у прямому ефірі

**Щонеділі 8-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9 (CIRV)**

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання

**Керівник програми –
Любомира Матвіяк**

Tel.: 416-671-1805 Fax: 416-628-5156 lyubomyram@yahoo.com

ОГОЛОШЕННЯ

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Call "Hire-A-Husband #1"

For all your repairs or renovations in the Toronto area: plumbing, lighting, painting, flooring, tiling, drywall & plastering for basement, bathroom and kitchen renovations. Speaks Ukrainian. Call Jerry. Tel.: (416) 244-2825 or (416) 726-7352.

До винайму односпальневе помешкання в Маямі (Miami Beach). Чотири коротких блоки до океану. \$1,250 на місяць. Наявне від 15 січня, лютий і березень. Телефонуйте Ользі Кобилянській 416-923-6593 або залишіть повідомлення.

До винайму відтепер однокімнатна квартира у бейсменті в околиці Islington/Dundas. Близько до підземки. Оплата \$700 за місяць. Все включено. Окремі лазничка і вхід. Помешкання для осіб, що не курять і не мають домашніх тварин. **Тел.: 1-905-621-5337 або 647-339-2691**

Basement Bachelor Apartment for rent. Islington/Dundas W. – walking distance to subway. \$700 per month – all included. Private bathroom. Immediate occupancy. Separate entrance. No smokers. No pets. **Call 1-905-621-5337 or 647-339-2691.**

Пошукуємо няню для догляду за хлопчиком віком 2,5 року, яка б розмовляла англійською і російською мовами. Гнучкий графік, 25 год. на тиждень.

Тел.: 416-697-2167. Ірина

Допоможу людям старшого віку прибирати, приготувати, зробити закупи, відвезти до лікаря. Розмовляю українською і англійською мовами, маю авто. **Тел. 416-455-3084.** Валентина.

Св. п. Леся Бризгун-Шанта

Закінчення зі стор. 14

дитячих книжечок покійної. Нижче подаємо список жертводавців: Андрій Бабич, Петро, Анна і Павло Баєр, Емілія Базарна, Віра Вергановська, Ірена Вжесневська, Іван та Іроїда Винницькі, Михайло і Дануся Вітюк, Дзвінка Габа, Дарія Голик, Петро Гринчишин, Анна Грицишин, Дарія Гошуляк, Ольга Даниляк, д-р Юрій і д-р Дарія Даревич, Мирослав і Галина Ковалевич, Олександра Ковалик, Таня Когут, Бернад і Христина Копчук, Зеня Кушпета, Дарія Левицька, І. Лещишин, Павло і Марійка Лопата, Таня і Богдан Мармаш, Степан і Наталя Мартюк, Марія Марущак, Світлана Медвідська, Родина Мезенцев, Юрій і Марта Музичишин, Марта Набережна, Галина Новаківська, Ірина Романа Носик, Люба Пендзей, Іван Підкович, Роман і Дарія Пільків, Ляриса Похмурська і Маріянна Похмурська Кінах, Марта Реплянська,

Валентина Родак, Валентина Розлин, Славка Семчишин, Катерина Сидоренко, д-р Галина Сидоренко, добр. Марта Сиротинська і Леся Яців Жураківська, Роман і Оксана Степчук, Оля Тарапацька, Марія Теслевич, Василь Тиводар і Марія Комарницька, УПЛДМ, Лідія Фалкомер, Юрко Хомин, Володимира і Петруся Чернопиські, Павло й Ірка Чумак, Марія Шкамбара та Леся Храплива-Щур. Разом було зібрано \$3,920.00, що допоможе видрукувати частину книжечок, готових до друку, за що ми щиро вдячні всім жертводавцям. Якщо ще хтось бажає долучитися до цього проекту, щоб могли видати решту творів, готових до друку, просимо ласкаво відгукнутися на нижчеподану адресу: L. Shanta, 98 Dewson Street, Toronto, ON M6H 1H3

Вічна пам'ять покійній. Нехай спокійно спочиває в Бозі.

Юрій і Людмила Шанта

Календарець подій

Community Events

TORONTO

Wednesdays 7:30pm. *Hopaksercise* – fusion of Ukrainian Dance steps, aerobics, ballet bare and yoga. UNF Toronto Community Centre – Dance Studio, 145 Evans Ave. All ages and experience levels welcomed. Costs: \$120 for ten-weeks; \$15 weekly. For information, call 416-253-6002ext2, email infor@unftoronto.com or visit www.unftoronto.com

Saturdays "Dorist" Educational & Cultural Program for kids ages 3-5: 10-11 am. and ages 6-7: 11am-12 noon. Runs until June. Offered by UNF Kalyna Performing Arts Company. UNF Toronto Community Centre, 145 Evans Ave. For information, call 416-939-9200, email infor@unftoronto.com or visit www.unftoronto.com

Until February 2012 7 pm. *Christ Is Born!* - a new exhibit explores Ukrainian traditions in celebration of Christ's Nativity. On display will be 'vertepy', icons, paintings related to Свят Вечір, and a traditional installation of the Ukrainian Holy Supper. Ukrainian Museum of Canada - Ontario Branch, St. Vladimir Institute, 620 Spadina Ave. For information, call 416-923-3318, ext. 105.

February 2 7 pm. Strategic Foresight Institute Speaker Series - Dr. Lada Roslycky will speak on "National Security, Political Criminal Nexus and Separatism in the post-Soviet States in the Black Sea Region" with a special focus on the Autonomous Republic of Crimea in Ukraine. St. Vladimir Institute, 620 Spadina Ave. Admission by donation, students free. For infor-

mation, contact Walter Derzko: 416-819-9667.

5 лютого Інститут Св. Володимира, Українсько-Канадський Дослідно-Документаційний Центр і Ліга Українців Канади запрошують на творчу зустріч з українським письменником і публіцистом, колишнім політ'язнем ГУЛАГу Миколою Дубасом. У програмі – читання творів письменника майстрами художнього слова та пісні у виконанні співака Дмитра Білана. Інститут Св. Володимира, 620 Spadina Ave. Тел. 416-923-3318. Початок – о 2 год. попол. Вхід – безкоштовний.

5 лютого о 3 годині пополудні Канадсько-Українська Мистецька Фундація ласкаво запрошує на відкриття мистецької виставки Наталії Валенюк "Сад прихованих мрій" в приміщенні Галереї КУМФ. Вступне слово Галини Костюк. 2118-A Bloor Street West, Unit # 204. Виставка триватиме до 19 лютого.

12 лютого, в неділю, Комітет Українок Канади запрошує українську громаду на Свято Героїнь, яке відбудеться о 3:00 годині пополудні в Українському Культурному Центрі, 85 Крісті.

24 – 29 лютого Музей Ліги Українських Католицьких Жінок Канади Торонтської Єпархії та Канадсько-Українська Мистецька Фундація запрошують на виставку і програму "Писанки – колись і тепер". Галерея КУМФ, 2118-A Bloor St W.

24 і 25 лютого – відвідування виставки учнями українських шкіл і навчання їх мистецтва писанкар-

ства. Вступ: \$10 – молодь, \$5 – діти. Резервація до 20 лютого: 905-281-3765.

25 лютого Майстерня творення писанок під проводом членів родини Івана Хромея з Ошави. Вступ – \$25 (все включено). Реєстрація до 20 лютого: 905-281-3765.

26 лютого Програма з презентацією "Писанки Марії Рипан". Виступ учнів шкіл. Виставка унікальних колекцій писанок. Початок – о 2 год. попол. Вступ – \$10.

February 26 Kyivan Kouture: Fashions from Ukraine, presented by the Ukrainian Museum of Canada, Ontario Branch, UWAC. Luncheon at 1 pm. Fashion Show to follow. Ludmilla Art Retrospective. Tickets \$50 per person in advance. *Limited seating.* At St. Vladimir Institute, 620 Spadina Ave. For tickets call 416-923-3318 ext.105.

March 1 Kobzar Literary Award 2012 Ceremony and Dinner with five author finalists who will read from their nominated book on a Ukrainian Canadian theme. Presented by the Shevchenko Foundation. *Palais Royale*, 1601 Lakeshore Blvd. West. Cocktails 6pm. Dinner 7:30pm. Dress: Cocktail. Tickets \$250.00 per person. Call Olesia at 416-233-9700 re tickets. For more information, visit www.kobzarliteraryaward.com

18 квітня Дворічні звітно-виборчі збори Конгресу Українців Канади, Відділ Торонто. Початок – о 7:30

год. веч. Громадський Центр УНО, салон Б, 145 Evans Ave.

May 10 Shaw Festival group trip by UWO Toronto Branch to see the musical show "Ragtime". Departure from UNF Toronto (145 Evans Ave.) at 9:30 am with a stop at *Rosewood Estates* for wine and honey sampling. Lunch in Niagara-on-the-Lake before the show at 2 pm. Return to Toronto at approx. 6 pm. Cost \$75. Please call Ulana at 905-274-2250.

HAMILTON

February 4 Chaika Ukrainian Song & Dance Ensemble *Comedy Night*. Doors open at 6:30 pm, show starts at 8:00 pm. Raffles, draws, 50/50, snacks, *Cash Bar*. UNF Hall, 170 Parkdale Ave. N., Tickets \$20 per person, available at the door or contact helen@chaika.ca or mprybyla@chaika.ca

OTTAWA

Sundays 9:30 am. Ukrainian Profile TV. Rogers Ch.22.

Sundays 5-6 pm. *Ukrainian Radio Program* on CHIN 97.9 FM. Previous programs can be heard for 6 weeks at <http://chinradioottawa.com/ukrainian.html> **March 1** Deadline for applications for the 2012 Paul Yuzyk Award for Multiculturalism. Award recipients nominate a not-for-profit Canadian organization or association to receive a grant of \$20,000. Info: www.cic.gc.ca/paulyuzyk

Присилайте листи на електронну адресу
npweekly@look.ca

